

elevråd normalt optræder sammen. Det kan dog ikke udelukkes, at der selv i et sådant tilfælde kan være brug for et organ, der varetager kursuslevernes specielle interesser, og man har derfor anset det for rigtigst, at ikke blot helt selvstændige kursus, men også kursus, der er knyttet til en anden institution, har deres egne elevråd.

Til § 6.

Man finder det naturligt, at højere forberedelseseksamen afholdes ved de kursus, der har undervist eksaminanderne, som en afslutning på undervisningen, og at eleverne som ved andre skoleformer eksamineres af kursernes lærere. De eksaminander, der ikke har fulgt undervisningen på et kursus til højere forberedelseseksamen, tænkes at skulle indsende deres indstilling med de nødvendige oplysninger om pensum m. v. til undervisningsministeriet og derefter at gå op til eksamen ved et bestående kursus i deres nærhed.

Ved bestemmelsen i stk. 2 er det understreget, at indstilling til eksamen ikke kan gøres betinget af, at den pågældende har fulgt kursusundervisningen. Man betragter således undervisningen som et tilbud til dem, der ikke ønsker at forberede sig til deres senere uddannelse ved selvstudium eller ved andre former for undervisning. Det vil dog i alle tilfælde være en forudsætning, at de pågældende har forberedt sig i de fag, eksamen omfatter, så at de ved deres indstilling til eksamen kan opgive et pensum, der svarer til eksamensfordringerne.

Til § 7.

Ligesom undervisningen tænkes at kunne varieres noget, vil der også kunne være behov for flere varianter af eksamen. Dette vil kunne tilgodeses ved udformningen af nærmere regler efter lovforslagets § 9, hvorved man også vil kunne give mulighed for bortfald af fag i visse tilfælde, f. eks. for eksaminander, der på anden måde har dokumenteret, at de har de krævede kundskaber, eller for fritagelse for prøve f. eks. i sang eller legemsøvelser i særlige tilfælde. For den enkelte elev tænkes eksamen kun at skulle omfatte to af de af eksamen som helhed omfattede tre fremmedsprog.

I fagene sang, formning og legemsøvelser tænkes prøven kun at skulle have betydning som oplysning om eksaminandens anlæg og standpunkt.

Til § 8.

Eksamen tænkes afholdt i overensstemmelse med almindelig praksis, således at skriftlige eksamensopgaver stilles af undervisningsministeriet, og således at det pågældende kursus' lærere stiller de

mundtlige eksamensspørgsmål efter censors godkendelse. Man har imidlertid ikke fundet det nødvendigt at optage sådanne mere detaljerede forskrifter i lovtæksten, da den beskrevne fremgangsmåde ved afholdelse af eksamen er fast indarbejdet ved de forskellige skoleformer og anerkendt som selvfølgelig fra alle sider. Regler af denne art tænkes givet ved bekendtgørelse i henhold til lovforslagets § 9.

Til § 9.

I de nærmere regler om undervisningen til højere forberedelseseksamen tænkes det kundskabsniveau præciseret, som undervisningen må tage sit udgangspunkt i. Man lægger megen vægt på, at denne undervisning skal være åben, ikke blot „opad“ til forskellige videregående uddannelser, men også „nedad“, og der tænkes derfor ikke stillet krav om en bestemt eksamen eller lignende, for at en elev kan optages på et kursus til højere forberedelseseksamen. Realeksamen eller afsluttende prøver i væsentlige fag i 10. klasse med tilfredsstillende resultat vil umiddelbart kunne give adgang til kursusundervisningen, men den, der ad andre veje har skaffet sig det grundlag, denne undervisning bygger på, må have adgang til at deltage i den.

Der vil til sin tid blive nedsat et udvalg til at udarbejde forslag til planer for undervisningen, og i denne forbindelse vil man overveje, om en vis differentiering af planerne og af undervisningens længde—som må forudsættes normalt at blive 2 år—vil være nødvendig af hensyn til forskellige forudsætninger hos eleverne. Der vil desuden blive taget hensyn til det sigte mod andre uddannelser end læreruddannelsen, man ønsker at give højere forberedelseseksamen og undervisningen til denne, og til et eventuelt behov for variationsmulighed også inden for undervisningen til den enkelte videre uddannelse. Det er ikke meningen, at undervisningens almene karakter skal kunne forflygtiges, og undervisningen på kursus bør formentlig i hvert fald være ens for alle eleverne i det første kursusår, således at eventuelle variationer først forekommer i det andet kursusår.

I de regler om eksamensfordringerne, som det pågældende udvalg ligeledes tænkes at skulle udarbejde forslag til, vil det muligvis være naturligt at give eksaminander, der har fulgt undervisningen på tilfredsstillende måde, adgang til at opgive begrænset pensum til eksamen.

Bestemmelse om, hvad der kræves for at bestå eksamen, vil blive fastsat sammen med de øvrige regler om karaktergivning og censur. Man anser det for hensigtsmæssigt, at den karakterskala („13-